

آرتور رمر ویت

۶۱ امین عضو تالار مشاهیر حسابداری

مترجم: محسن قاسمی

وی به عنوان یک انسان درست‌کار و دارای باوری استوار که با اندیشه‌ی مستقل و بی‌پرده‌اش شناخته می‌شد، طی زندگی حرفه‌ای برجسته‌اش در دانشگاه و کارهای اجرایی حسابداری به پیکربندی حرفه‌ی حسابداری در قلمروی ملی و بین‌المللی کمک کرد.

در پنج‌سالگی هنگامی که داشت از پهنای یکی از خیابان‌های شهرشان، آورورای ایلینویز، می‌گذشت با یک خودور تصادف کرد. پزشکان به پدر و مادرش گفتند شکستگی پای راستش به اندازه‌ای شدید است که شاید دیگر نتواند راه برود. ولی خوشبختانه به کمک ورزش پیش به طور کامل بهبود یافت. کار کردن به عنوان توپ‌جمع‌کن موجب شد تا بازی گلف را فراگیرد و عاشق آن شود، و با شماری از شرکای حسابداری عمومی نیز دیدار کند که دل‌بستگی به کار حرفه‌ای حسابداری را در او برانگیختند. در دبیرستان، یکی از آموزگاران که فهمیده بود کلاس دفترداری حسابداری برای او سطح پایین و خسته‌کننده است مسئولیت نگه‌داری ثبت‌های حسابداری سازمان‌های دانش‌آموزی مدرسه را به وی واگذار کرد و ترتیبی داد تا او به کلاس‌های محلی حسابداری یاد بدهد و این‌چنین شد که زندگی آموزگاری وی نیز آغاز شد.

در یکی از روزهای جمعه‌ی ژوئن ۱۹۴۵ از دبیرستان دانش‌آموخته شد و یک روز پس از آن در نیم‌سال تابستانی دانشگاه ایلینویز نام‌نویسی کرد تا پیش از آن که به خدمت سربازی فراخوانده شود از فرصتی که داشت استفاده کند. البته، آن تابستان جنگ جهانی دوم پایان یافت، و تا ۱۹۵۵ که دو سال در ارتش خدمت کرد به خدمت سربازی فراخوانده نشد. وی در توصیف تجربه‌ی دوره‌ی دانشجویی خود یادآور می‌شود: "تصمیم برای آغاز تدریس در مدرسه شانس بود، چون من پیش از آن حتی دستیار آموزگار هم نبودم. آن زمان همه‌ی

آموزگاران در جبهه‌ی جنگ بودند. هم‌چنین، چون من نیم‌سال تابستانی گرفته بودم، در نیم‌سال بهاری که در تیم گلف بودم می‌توانستم برنامه‌ی سبک‌تری بردارم."

پس از گرفتن درجه‌ی کارشناسی حسابداری، از سوی پروفسور سیسیل (تی) مایر ترغیب شد تا در دوره‌ی کارشناسی ارشد نام‌نویسی کند و دستیاری تدریس را هم بپذیرد. او می‌گوید: "دنیا وارونه شده بود. باید برای کار تدریس به من پرداخت می‌شد؛ ولی من آن کار را برای هیچی انجام می‌دادم." از آن جا که وی از کلاس درس بسیار لذت می‌برد، تصمیم گرفت درجه دکتري را هم دریافت کند، که در ۱۹۵۳، پس از تکمیل رساله‌ی خود با عنوان "تأثیر سنت در حسابداری" به این خواسته‌ی خود رسید. در ۱۹۵۲، که داشت دوره‌ی دکتري خود را به پایان می‌رساند، پنجمین سال دستیاری در مربی‌گری تیم گلف دانشگاه را آغاز کرد. او مربی‌گری را از دوران دانشجویی در مقطع کارشناسی آغاز کرده بود و این کار را با تمرین دادن بازیکنان و مسافرت رفتن با آنان انجام می‌داد. هم‌چنین، در این سال‌ها به عنوان یک گلف‌باز غیرحرفه‌ای چند جام و مسابقه‌ی محلی را نیز برده بود.

پس از به پایان رساندن دوره‌ی دکتري به دانشکده‌ی حسابداری دانشگاه ایلینویز پیوست. در آن دانشگاه تأثیر ژرفی بر دانش‌جویان دوره‌ی کارشناسی و تحصیلات تکمیلی گذاشت، کتاب‌ها و مقالات بسیاری نوشت - از جمله، مطالعه‌ی کلاسیک‌اش با عنوان حسابداری برای ترکیب‌های تجاری - و تا درجه‌ی استاد تمامی پیشرفت کرد. به جز دو سال خدمت در ارتش، او تا ۱۹۶۶ در ایلینویز ماند. در ژوئن آن سال آن جا

را ترک کرد تا زندگی حرفه‌ای دوم خود را در حسابداری عمومی با شرکت آرتور اندرسن آغاز کند، و تنها دو سال پس از آن یکی از شرکای آن ابرمؤسسه‌ی حسابرسی و خدمات مالی شد. او به گروه اصول حسابداری آن مؤسسه پیوست، و زیر رهبری جورج کنتلت کار کرد. هنگامی که کنتلت بازنشسته شد، وی رهبری آن گروه را عهده‌دار شد. آن گروه، مسئولیت خط‌مشی‌های حسابداری اصلی مؤسسه را برعهده داشت،

آرتور رمرویت در مقام ریاست کارگروه استانداردهای حسابداری بین‌المللی به واسطه‌ی کارهای زیربنایی برای عرصه‌ی نوین همکاری بین‌المللی در توسعه‌ی اصول حسابداری اعتبار گسترده‌ای به‌دست آورد.

نقشی که وی در ایفای آن استقلال اندیشه و درستی قضاوت خود را به‌گونه‌ی ممتازی به نمایش گذاشت.

در ۱۹۷۳، به عضویت کارگروه اجرایی استانداردهای حسابداری جامعه‌ی حسابداران رسمی آمریکا (AICPA) برگزیده شد؛ و از ۱۹۷۷ تا ۱۹۷۹ رئیس آن کارگروه بود. از ۱۹۷۸ تا ۱۹۸۱ نیز در شورای رایزنی استانداردهای حسابداری مالی و از ۱۹۸۰ تا ۱۹۸۴ در هیأت مدیره‌ی جامعه‌ی حسابداران رسمی آمریکا خدمت کرد. در ژانویه‌ی

۱۹۸۵، مؤسسه‌ی آرتور اندرسن را ترک کرد تا به عضویت هیأت استانداردهای حسابداری مالی (FASB) درآید و تا کناره‌گیری‌اش در نوامبر ۱۹۸۷ در آن هیأت خدمت کرد. پس از بازگشت به مؤسسه‌اش، از سوی جامعه‌ی حسابداران رسمی آمریکا به عنوان نماینده‌ی آمریکا در کارگروه استانداردهای حسابداری بین‌المللی برگزیده شد و از جولای ۱۹۹۰ تا ژانویه‌ی ۱۹۹۳ ریاست آن کارگروه را بر عهده داشت. در آن مقام، به واسطه‌ی انجام کارهای زیربنایی برای عرصه‌ی نوین همکاری بین‌المللی در توسعه‌ی اصول حسابداری اعتبار گسترده‌ای به‌دست آورد.

پیشینه‌ی گسترده‌ی او در هم‌کاری با سازمان‌های گوناگون، ریاست انجمن حسابداری آمریکا، نایب رئیسی جامعه‌ی حسابداران رسمی آمریکا، و عضویت تعداد پرشماری از کارگروه‌ها و هیأت مدیره‌های گروه‌های حرفه‌ای، سازمان‌های اجتماعی، و تجاری را دربرمی‌گیرد. وی هم‌چنین، خدمتگزاری خستگی‌ناپذیر برای دانشگاه محل تحصیل‌اش، دانشگاه ایلینویز، بود.

هنگامی که در ۱۹۹۲ از مؤسسه‌ی آرتور اندرسن بازنشسته شد، به دانشگاه ایلینویز بازگشت و به تدریس در دوره‌ی کارشناسی ارشد پرداخت. وی در شهرک دانشگاهی شامپین ایالت ایلینویز زندگی می‌کند، و زمستان‌های خود را در فلوریدا می‌گذراند. دل‌بستگی پرحرارتی که به گلف دارد موجب شده است تا او پشتیبان مالی چند گلف‌باز حرفه‌ای جوان باشد، و هر سال در شماری از مسابقات بزرگ گلف حضور یابد. آرتور رمرویت ۶۱ امین عضو تالار مشاهیر حسابداری است.